

MÁRIA PORODILA JEŽIŠA KRISTA PRÍTOMNÉHO V EUCHARISTIÍ

Mesiac október bol zasvätený modlitbe svätého ruženca. Vždy, keď berieme do rúk ruženec, spolu s Pannou Máriou rozjímame nad tajomstvami zo života jej Syna. V centre týchto tajomstiev stojí udalosť Božieho Narodenia, ktorá nás vedie k najväčším kresťanským sviatkom – k smrti a zmŕtvychvstaniu Božieho Syna. Vianoce nám každoročne pripomínajú veľké tajomstvo: Božie Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami. Túžba človeka byť blízko Bohu sa naplnila – Boh sa stal človekom, aby sme z jeho plnosti dostávali milosť za milosťou.

Od úsvitu dejín človek hľadal Boha. No až v Ježišovi Kristovi sa Boh sklonil k človeku a stal sa mu blízkym. Evanjelista Ján hovorí, že to **Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha (Jn 1,1-2). A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami (Jn 1,14).** V tajomstve vtelenia sa nekonečný Boh stal nám dotknuteľným.

Skôr než sa pozrieme na Máriu, musíme si uvedomiť, že celé tajomstvo jej materstva má základ v samotnom Bohu, ktorý sa rozhodol priblížiť sa k človeku.

1. BOH, KTORÝ SA STAL BLÍZKYM

Vianoce nám ukazujú, že Boh nie je vzdialený ani trestajúci, ale milujúci Otec. Biblia hovorí: **Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby nezhynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život (Jn 3,16).**

Tento Syn, večné Slovo, sa z lásky k nám stal človekom. Prijal telo z Panny Márie. Tomuto tajomstvu hovoríme vtelenie. Katechizmus Katolíckej cirkvi uvádza štyri dôvody vtelenia:

- Boh chcel spasiť človeka (porov. KKC 457),
- chcel, aby sme spoznali jeho lásku (porov. KKC 458),
- chcel nám dať vzor svätosti (porov. KKC 459) a chcel, aby sme sa stali účastníkmi jeho božskej prirodzenosti (porov. KKC 460).

Po tomto pohľade na vtelenie sa obráťme na tú, v ktorej sa Božie Slovo naplnilo najviac – na Božiu Matku.

2. MÁRIA

– TÁ, V KTOREJ SA SLOVO STALO TELOM
V Márii sa Božie Slovo naplnilo najdokonalejšie. Svätý Lukáš opisuje jej materstvo jednoducho: **I porodila svojho prvorodeného syna, zavinula ho do plienok a uložila do jasiel, lebo pre nich nebolo miesta v hostinci (Lk 2,7).**

Táto prostota je hlboká. Ukazuje Máriinu vieru v skúške. Mala porodiť očakávaného kráľa Izraela – a predsa rodí v chudobe. Musela všetko prijať vo viere, aj keď nerozumela. Pastieri, ktorí prichádzajú k jaslami, sú znamením Božej odpovede. Sú obrazom Cirkvi – tej, ktorá ohlasuje a potvrdzuje Božie skutky. Máriina viera sa rozvíjala. Počúvala, zachovávala slová vo svojom srdci a hľadala Božiu vôľu. Jej život bol trvalý „áno“ Bohu – od Zvestovania

až po kríž. Evanjelium nám ukazuje Máriu nielen pri jaslách, ale aj počas verejného pôsobenia jej Syna. V tichosti prijíma Boží plán a spája sa s utrpením svojho Syna. Jej mlčanie pod krížom je modlitbou a adoráciou.

Keď hovoríme o vtelení a o Márii, prirodzene nás to vedie k Eucharistii – tajomstvu, v ktorom zostáva medzi nami prítomný vteľený Boží Syn.

3. EUCHARISTIA – PRÍTOMNOSŤ VTELENÉHO SLOVA

Ježiš Kristus, ktorý sa narodil z Márie, je ten istý Kristus, ktorý zostáva prítomný v Eucharistii. Telo sa stalo Eucharistiou. V nej nám Kris-

tistom aj medzi sebou. Posilňuje nás v pokušeniach a vedie k jednote.

Ak je Eucharistia prítomnosťou Krista, potom prirodzenou odpoveďou človeka je adorácia – klaňanie sa a zjednotenie s Pánom.

4. ADORÁCIA – ZJEDNOTENIE S KRISTOM

Klaňanie sa Kristovi v Najsvätejšej sviatosti je odpoveďou lásky na Lásku. Nie je to len vonkajší úkon, ale cesta zjednotenia s Pánom.

Ján Pavol II. napísal: **Je krásne, keď môžeme spočinúť na Ježišovej hrudi ako milovaný učeník (porov. Jn 13, 25) a nechať sa preniknúť nekonečnou láskou jeho srdca (EE 2,25).**

Adorácia má viesť k tomu, aby sa naša modlitba stala životom. Kresťan, ktorý žije z Eucharistie, sa stáva človekom pokoja, solidarity a služby. Bez Eucharistie kresťan duchovne chradne. Sv. prijímanie a adorácia patria k sebe. Z Eucharistie žije Cirkev – bez nej by stratila svoju dušu.

Že Eucharistia nie je len učením, ale živou skúsenosťou, ukazuje aj svedectvo mladého svätca našej doby – Carla Acutisa.

5. CARLO ACUTIS – MLADÝ SVEDOK EUCHARISTIE

Svätý Carlo Acutis bol mladý muž, ktorý sa zamiloval do Eucharistie. Každý deň sa zúčastňoval na svätej omši, často sa spovedal a trávil čas v adorácii. Nazýval Máriu **jedinou ženou svojho života** a cez ňu sa učil milovať Krista. Bol autorom webovej stránky o eucharistických zázrakoch po celom svete. Hovoril: **Každý sa rodí ako originál, ale mnohí zomierajú ako fotokópie.** Keď mu diagnostikovali leukémiu, obetoval svoje utrpenie za pápeža a Cirkev. Zomrel ako päťnásťročný s pokojom a vierou. Jeho život ukazuje, že svätosť je možná aj dnes – skrze Eucharistiu a lásku k Márii.

Na záver sa opäť vraciame k Márii. Ona je tá, ktorá nás najlepšie vedie k Eucharistii, lebo celý jej život bol preniknutý Kristovou prítomnosťou.

6. MÁRIA – ŽENA EUCHARISTIE

Svätý Ján Pavol II. nazval Máriu ženou Eucharistie. Už pri Zvestovaní vyjadrila eucharistickú vieru, keď povedala: **Nech sa mi stane podľa tvojho slova.** Ona, ktorá nosila Krista vo svojom tele, nás učí prijímať ho s úctou do svojho srdca. Mária nás vedie k Eucharistii a učí nás žiť z nej.

Mária porodila Krista a klaňala sa mu v Betleheme aj pod krížom. Aj my máme dnes príležitosť klaňať sa Kristovi prítomnému v Eucharistii. Staňme sa spolu s Máriou ľuďmi Eucharistie – ľuďmi, ktorí prinášajú Krista svetu svojou vierou, službou a láskou. To Vám všetkým zo srdca prajem a vyprosujem. Požehnané a milostiplné dni Vianoc.

Tomáš Zelenák, farár farnosti Urmince

tus zanechal celé svoje ľudstvo i božstvo. Svätý Ján Pavol II. zdôraznil: **Počúvajte predovšetkým Najsvätejšiu Pannu, v ktorej sa viac než v komkoľvek inom javí eucharistické tajomstvo ako tajomstvo svetla. Hľadiac na ňu, spoznáme pretvárajúcu silu, ktorú má Eucharistia. V nej vidíme svet obnovený v láske. Keď ju kontemplujeme ako vzatú do neba s dušou a telom, vidíme štrbinou „nové nebo“ a „novú zem“, ktoré sa otvoria pred našimi očami pri Kristovom druhom príchode (EE 6, 62).**

Eucharistia je srdcom Cirkvi. Zjednocuje nás s

PRÍHOVOR ŠÉFREDAKTORA

Milí čitatelia FL!

Dostávate do rúk v poradí už 66. číslo našich FL, v ktorom Vás chceme pozdraviť z príležitosti významných sviatkov narodenia Pána Ježiša – Vianoc. Túto „vianočnú kartu“ si v podstate tvoríme sami pre seba. Aj v tomto čísle sú príspevky od Vás, našich verných prispievateľov, ale aj informácie o živote farnosti od posledného vydania FL. V tomto období sme prežili najvýznamnejšiu udalosť vo farnosti, keď bola v našej farnosti vykonaná vizitácia biskupa. Je to udalosť historicky veľmi významná, lebo sa neopakuje tak často. Aj v minulom storočí boli vizitácie v našej farnosti, o čom máme historické zápisnice uložené v archíve farského úradu. Dozvedáme sa v nich, akí boli v tom čase naši predkovia, ako tu žili svoj duchovný, ale aj občiansky život. Aj vtedy sa podľa zápisnice našli veriaci, ktorí v nedeľu uprednostňovali napr. účasť na trhoch, ktoré sa vykonávali v neďalekej obci Bojná. Celkovo však môžeme uviesť, že aj v 19. storočí tu žili ľudia svoj život v duchu kresťanskom, že ich duchovne viedli kňazi na patričnej vzdelanostnej úrovni a hlavne v rodnom jazyku. Aký odkaz budúcim generáciám sme počas tohtoročnej vizitácie dali my, súčasníci, bude zaznačené vo vizitáčnej zápisnici, ktorú vykonal z poverenia diecézneho biskupa Mons. Judáka jeho pomocný biskup Mons. Peter Beňo.

Predvianočné obdobie – Advent, ktorým prechádzame, je obdobie očakávania príchodu sľúbeného Spasiteľa, Ježiša Krista. Liturgia dňa nás vedie k tejto udalosti, aby sme ju prijali s otvoreným srdcom a radosťou ako naše deti. Naša príprava má spočívať v príprave nášho srdca, ktoré si máme vyčistiť z nánosov špiny a rôznych kalov, ktoré sa nám do neho dostávajú počas celého kalendárneho roka. Okolie, v ktorom žijeme, nás často reklamnými spotmi odpútava od toho podstatného, čo nás počas vianočných sviatkov očakáva. V návale za hmotnými statkami zabúdame, že kresťanský svet si pripomína udalosť, kedy sa nebo spojilo so zemou – príchod Syna Božieho na zem. Toto božsko-ludské dielo nedokázali zničiť ani sami kresťania počas dvetisícročnej histórie. Keď budete čítať tieto riadky, to už sa bude končiť toto prípravné obdobie, budeme tesne pred sviatkami narodenia Pána Ježiša. Preto Vám prajem v mene redakcie FL: „Milostiplné prežitie vianočných sviatkov, v ktorých si pripomíname narodenie Ježiša Krista – nášho Pána, aby Vám dal Pán Boh zdravia a hojného božského požehnanie.“

Za redakciu František Stred'anský, redaktor FL

BOHOSLUŽOBNÝ PORIADOK CEZ VIANOCE

21. 12. 2025 ŠTVRTÁ ADVENTNÁ NEDEĽA

08.00 Hajná Nová Ves
09.15 Horné Štitáre
10.30 Urmince

Pri sv. omšiach bude požehnanie betlehemov

24. 12. 2025 ŠTEDRÝ DEŇ

08.00 Urmince - môžete si odniesť domov
z kostola betlehemske svetlo
k štedrovečernému stolu

23.30 Urmince - vianočné koledy

25. 12. 2025 NARODENIE PÁNA

00.00 Urmince Polnočná sv. omša
08.00 Hajná Nová Ves
09.15 Horné Štitáre
10.30 Urmince
15.00 Jasličková pobožnosť Urmince
17.00 Jasličková pobožnosť Horné Štitáre

26. 12. 2025 SV. ŠTEFANA, PRVÉHO MUČENÍKA

08.00 Hajná Nová Ves od 10.00 koledovanie
po domoch Dobrá novina
09.15 Horné Štitáre od 13.00 koledovanie
po domoch Dobrá novina
10.30 Urmince od 13.00 koledovanie
po domoch Dobrá novina

28. 12. 2025 SVÄTEJ RODINY JEŽIŠA, MÁRIE A JOZEFA

08.00 Hajná Nová Ves
09.15 Horné Štitáre
10.30 Urmince

Pri sv. omšiach bude požehnanie rodín
a obnova manželských sľubov.

31. 12. 2025 SV. SILVESTRA I., pápeža

17.00 Urmince

Po sv. omši bude ďakovná pobožnosť
na konci kalendárneho roka.

1. 1. 2026 Nový rok PANNY MÁRIE BOHORODIČKY

08.00 Hajná Nová Ves
09.15 Horné Štitáre
10.30 Urmince

4. 1. 2026 DRUHÁ NEDEĽA PO NARODENÍ PÁNA

08.00 Hajná Nová Ves
09.15 Horné Štitáre
10.30 Urmince

6. 1. 2026 ZJAVENIE PÁNA

08.00 Hajná Nová Ves
09.15 Horné Štitáre
10.30 Urmince

Pri sv. omšiach bude požehnanie trojkráľovej vody,
solí, kriedy a tymiánu.

17.00 Trojkráľový koncert
v kostole sv. Bystríka v Hajnej Novej Vsi

VZÁCNÁ NÁVŠTEVA V DOMOVOCH DÔCHODCOV DÔSTOJNOSŤ A HARMÓNIA V HORNÝCH ŠTITÁROCH

Dňa 12. 11. 2025 mala naša obec Horné Štitáre vzácnu návštevu v zariadeniach sociálnych služieb Dôstojnosť a Harmónia.

Navštívil nás pán biskup Mons. Peter Beňo spolu so svojim pomocníkom – kňazom. Sprevádzal ich náš vdp. farár Mgr. Tomáš Zelenák.

V zariadení Dôstojnosť som sa ako starosta obce pripojil ku vzácnjej návšteve.

Spoločne sme sa pomodlili a prežili krásne duchovné chvíle, naplnené pokojom a povzbudením.

Pán biskup sa s klientami porozprával. Bola to veľmi milá, družná a srdečná debata. Klienti boli veľmi aktívni pri stretnutí s pánom biskupom, rozprávali svoje zážitky a príbehy a medzi iným pochválili aj nášho vdp. farára, ako sa o nich krásne duchovne stará, navštevuje zariadenia a dáva im úprimnú duchovnú podporu a dodáva im duševnú silu a povzbudenie. Nikdy sa zo zariadení neponáhľa, ale vždy si nájde čas aj na rozhovor a po-

sedenie s klientami či pracovníkmi. Ďakujeme nášmu pánovi farárovi za nádherné dary v podobe obrazov Božského Srdca Ježišovho, ktoré pán biskup zároveň posvätil. Klienti zariadenia Dôstojnosť a Harmónia pripravili pre hostí drobné občerstvenie – slané občerstvenie, chutné zákusky, koláčiky, čaj a vodičku. Veľmi nám aj pohostenie padlo vhod a naozaj sme si pochut-

nali. Zo stretnutia sme si odniesli nielen krásne zážitky, ale aj radosť, úsmev a pár spoločných fotografií. Ďakujeme pánu biskupovi, jeho sprievodu a nášmu pánovi farárovi za ich vrúcne slová, požehnanie a povzbudenie. Bol to pre nás všetkých výnimočný a radostný deň.

*Mgr. Martin Fulka
starosta obce Horné Štitáre*

PÚTNICI NÁDEJE: CESTA POKRAČUJE P. IGOR KRÁL' SVD

Rok milosti sa blíži ku koncu. Svätý jubilejný rok 2025, ktorý sme prežívali pod heslom „Pútnici nádeje“, dosiahol svoj záver. Sväté brány, ktoré boli pre nás symbolom otvorenej náruče milosrdného Otca, sa onedlho zatvoria. Pre mnohých z nás to bol čas intenzívnej modlitby, putovania, sviatosti zmierenia a obnovy. Prirodzene sa však vynára otázka: Čo teraz? Skončil sa čas nádeje? Zatvárajú sa spolu s bránami aj pramene našej viery a istoty?

Odpoveď na začiatku

Odpoveď nám ponúka samotný pápež František v bule, ktorou tento rok vyhlásil. Jej názov „Nádej nezahanbuje“ (Rim 5, 5) je kľúčom k pochopeniu. Nádej, o ktorej hovoríme, nie je len prchavý optimizmus viazaný na výnimočné udalosti. Kresťanská nádej „je založená na istote, že nič a nikto nás nikdy nebude môcť odlúčiť od Božej lásky“ (porov. Rim 8, 38-39) Jubilejný rok teda nebol cieľom, ale posilnením na ceste. Bol oázou, kde sme sa mohli napíť z prameňov nádeje, aby sme vládali kráčať ďalej.

Od symbolu k životu

Fyzický akt prechodu Svätou bránou nemal byť magickým aktom, ale bol pozvaním k hlbšej, vnútornej premene. Teraz je našou misiou stať sa živými bránami nádeje pre svet okolo nás. Ako píše pápež František, sme povolaní byť „hmatateľným znamením nádeje pre mnohých bratov a sestry, ktorí žijú v ťažkých podmienkach“. Svätý rok nám ukázal konkrétne cesty. Keď sa usilujeme o mier v našich rodinách a komunitách, keď s odvahou prijímame život a podporujeme mladé rodiny, keď navštevujeme chorých a osamelých, keď pomáhame migrantom a chudobným, vtedy držíme dvere nádeje otvorené. Pápežova výzva na odpustenie dlhov chudobným krajinám či zrušenie trestu smrti sú veľké znamenia, no naša vernosť v malých skutkoch lásky a milosrdenstva má rovnakú podstatu. Každý úsmev, vypočutie či nezištná služba sa môže stať „plodným semenom nádeje“.

Kotva duše, ktorá nepovolí

Naša púť by však bola krehká, ak by sa opierala len o naše vlastné sily. Pápež František nám preto dôrazne pripomína najhlbší základ našej nádeje: Ježiša Krista, ktorý zomrel a vstal z mŕtvych. V ňom sa „život neodníma, iba mení“. Táto istota je „istou a pevnou kotvou duše“ (Herb 6, 19), ktorá nás drží uprostred búrok života.

Jubilejný rok bol darom milosti, časom na prehĺbenie vzťahu s Bohom a na obnovenie sily. Jeho ovocie však nemôže zostať uzavreté v spomienkach. Sme povolaní niesť svetlo nádeje, ktoré sme prijali, do každodenného života. Svätá brána sa nezatvorila, len sa premiestnila. Z kamenných portálov bazilik sa presunula do našich srdc, aby sme sa my sami stali dverami, cez ktoré môže Kristova láska a nádej vstúpiť do sveta. Cesta pútnikov nádeje sa teda nekončí. Naopak, teraz sa skutočne začína. Vybavení milosťami Svätého roka, s pohľadom upretým na vzkrieseného Krista a s Máriou, Matkou nádeje, po boku, kráčajme odvážne vpred. Svet zúfalo potrebuje svedkov, ktorých život hovorí: „Nádej nezahanbuje.“

Prevzaté z časopisu Hlasy z domova a misií
Mgr. Anna Pastieriková

OD SRDCA K SRDCU – MOTTO DOBREJ NOVINY

Koledníci chcú tento rok poukázať na veľkosť Božej lásky, ktorá sa dáva, a pozývať deti i rodiny stať sa jej svedkami. Inšpiráciou je biblické posolstvo: „A Božia láska k nám sa prejavila v tom, že Boh poslal svojho jednorodeného Syna na svet, aby skrze neho mali život“ (1 Jn 4,9).

Stávajú sa svedkami Božej lásky, keď s úprimným srdcom prinášajú radostnú zvesť. Obeťujú svoj čas pre dobro iných. Budujú duchovné priateľstvá s africkými deťmi a ukazujú, že pravá láska nie je sebecká, ale dáva sa ako dar. Výťažok zo zbierky 31. ročníka podporí zdravotnícke zariadenia v ALITENE na severe Etiópie. Okrem tohto ťažiskového projektu podporí viac ako 30 rozvojových a humanitárnych projektov v chudobných oblastiach Etiópie, Kene, Ugandy a Južného Sudánu.

V našej farnosti sa začala Dobrá novina šíriť pred 24 rokmi a táto tradícia pretrváva dodnes. Pripomeňme si, ako sa Dobrá novina dostala na Slovensko. Pred viac ako 60 rokmi v Rakúsku bol doma na návšteve misionár, ktorý pôsobil v Afrike. Pri rozhovore s rodákmi spomenul, ako musí pešo prekonávať vzdialenosti k svojim veriacim, keď mu cesta v nehostinných podmienkach trvá aj dva dni. Miestnych táto skutočnosť vyburcovala k tomu, aby misionárovi - rodákovi pomohli. V Rakúsku je tradícia koledovania na Tri krále. Rozhodli sa, že zo zbierky zakúpia motorku.

Výsledok zbierky ich milo prekvapil, bol taký, že motorky mohli byť aj dve. Toto bola prvotná myšlienka, ktorá sa postupne preniesla do Nemecka a iných západných krajín. Trojkráľové zbierky boli cieleňé pre najchudobnejšie regióny v Afrike.

A čo SLOVENSKO ?

Počas komunizmu bolo niečo takéto nemysliteľné. Po páde železnej opony pred 31 rokmi Ján Chrizostom Korec a otec biskup Baláž iniciovali, aby sa takáto zbierka konala aj u nás.

Slováci mali dlhoročnú tradíciu koledovania práve na Vianoce. A tak malé i veľké deti spolu so sprevádzajúcimi osobami prichádzajú do našich príbytkov a šíria radostnú zvesť. Je to posolstvo radosti, vzájomnosti a dobroserčnosti. Prvýkrát sa u nás koledovanie konalo na Vianoce r. 1995. Prípravy sa začali na jar toho istého roku. Organizátori v tom čase zvažovali, či je tento druh zbierky vhodný pre Slovensko, ako naň zareagujú ľudia a kňazi a či budú deti ochotné koledovať. Dobrej novine pomohli aj partneri z rakúskej Dreikönigsaktion (DKA). Ochotne sa podelili s ich skúsenosťami a prispeli aj finančne na pôvodné náklady zbierky (plagáty, ďakovné karty, kurzy pre zodpovedné osoby a pod.). Záštitu nad Dobrou novinou prevzala organizácia Erko.

Dobrá novina má svojich patrónov:

- František z Assisi (zaviedol tradíciu jasličiek, neodmysliteľný symbol Vianoc).
- František Xaverský (patrón všetkých misií - DN pomáha aj misiám).
- František Saleský (zaviedol preventívny systém vo výchove, v DN sa podporujú projekty, ktoré pomáhajú ľuďom v Afrike, a tak predchádzajú extrémnej chudobe a negatívnemu správaniu, ktoré chudoba so sebou prináša).

Milí čitatelia Farských listov, tešme sa a prijímame koledníkov, ktorí vstúpia do našich príbytkov, ale i do našich otvorených srdc, prinesú nám vianočné požehnanie. K tomu, tak po našom.

Vinšujem Vám tieto slávne sviatky Krista Pána narodenie, aby Vám dal Pán Boh zdravia, šťastia, hojného Božského požehnanie a po smrti nebeské kráľovstvo obsiahnuť.

POCHVÁLENÝ BUĎ PÁN JEŽIŠ KRISTUS

Mgr. Mária Chromíková

AKO STE VNÍMALI KOLEDOVANIE?

Otázku som položila súčasným aj bývalým koledníkom

Martin 12 rokov: Koledoval som už ako trojročný. Moja mamička robila sprevádzajúcu osobu koledníkom. Aj moji dvaja starší súrodenci Michal a Natália sa zúčastňovali, brali so sebou aj mňa. Veľmi ma to baví, lebo pomáhame deťom, ktoré sa nemajú tak dobre ako my. Aj tento rok pôjdem šíriť Dobrú novinu.

Miško 11 rokov: Som miništrant. Vlni to bolo po prvýkrát. Aj keď unavený, s pocitom, že sme potešili ľudí a získali peniažky pre chudobné deti v Afrike.

Eliška, žiačka tretieho ročníka: Bola som rada, že koledujem. Sprevádzala nás teta Zuzka, ktorá mení knihy v knižnici, kam chodím. Aj tento rok pôjdem urobiť dobrý skutok, lebo sa pripravujem na prvé sväté prijímanie.

Anička 12 rokov: Pôjdem koledovať aj tento rok, tak ako vlni. Pomôžeme deťom v chudobnej Afrike.

Dvojičky **Lukáš a Paľko**: Bavilo nás koledovať, pôjdeme aj tento rok.

Maturantka **Sofia**: Koledovanie som vnímala veľmi pozitívne. Keďže som bola malá, bola som z toho úprimne šťastná. Všetko som prežívala veľmi intenzívne a radostne. Zanechalo to vo mne dobré dojmy a príjemné spomienky.

Janka, dnes už mama dvoch detí, žije na Považí. Spolu s manželom robili sprevádzajúce osoby. Koledovanie Dobrej noviny v Horných Štitároch spolu

s deťmi ma hrialo pri srdci. Prinášali sme pokoj, lásku a potešenie do príbytkov ľudí a dobro posielali ďalej do sveta.

Timea, vysokoškoláčka: Koledovanie po našej malej dedine vo mne zanechalo hrejivé a výnimočné spomienky. Celé Vianoce akoby oživali pri každej piesni a pri každom otváraní dverí, kde nás vítala sviatočná atmosféra. Dodnes na to spomínam ako na tradíciu plnú kúzla a spolupatričnosti, ktorá by sa nemala len tak vytratiť.

Marek, ženatý, má 1 syna: Keď som bol malý, mal som asi 8 rokov, začal som chodiť koledovať. Vydržalo mi to až do pätnástich. Boli to krásne roky – koledovali sme po celej dedine spolu s chalanmi aj dievčatami, smiali sme sa a rozdávali radosť. Koledy sme sa učili v obecnej knižnici a trpezlivo nás nacvičovala pani učiteľka Chromíková, za čo jej dodnes patrí veľké poďakovanie. Vďaka nej sme mali odvahu vystupovať a šíriť Dobrú novinu medzi ľuďmi. Koledovanie pre mňa nebolo len o piesňach, ale hlavne o spoločensťve, radosťi a tradíciách, na ktoré dnes s úsmevom spomínam. Všetkým by som chcel úprimne zaželať krásne a pokojné sviatky a do nového roka veľa zdravia, šťastia a všetko dobré.

Ďakujem za vaše odpovede.

Toto je iba malá vzorka odpovedí z veľkého množstva koledníkov. Prajem všetkým súčasným koledníkom požehnaný čas a dobré počasie.

Mária Chromíková

VIANOČNÁ KAPUSTNICA

Každý rok sa v adventnom čase stretávajú naši seniori na predvianočnej kapustnici. Stretnutie si pripravujú sami seniori pod záštitou starostu obce JUDr. Matúša Hubinského. Aj tento rok si na to vyhradili čas 10. decembra. Vo vykúrenom kultúrnom dome sa zišlo 72 seniorov, poslanci a zamestnanci OÚ. Na úvod ich pozdravil starosta obce a skupina žiakov ZŠ v Urminciach s pekným vianočným programom.

Na tomto stretnutí si pripomenuli vianočné tradície v našich rodinách.

Nechýbali obľátky s medom a cesnakom, chutná kapustnica a makové šúľance.

Stretnutie seniorov pozdravil aj duchovný našej farnosti Mgr. Tomáš Zelenák, ktorý sa s nimi bavil v družných rozhovoroch až do neskorého podvečera. Nechýbali ani spevy nášho spevokolu Vícha. Najstaršia účastníčka stretnutia 88-ročná Žofia Naštická si zaspomínala na svoju mladosť, ktorú prežila ešte počas II. svetovej vojny v kruhu svojej početnej rodiny Martina Bagu.

Klub dôchodcov, ktorý bol hlavný organizátor akcie, ďakuje všetkým prítomným za účasť, Klubu žien v Urminciach za catering, učiteľom a žiakom za prípravu pekného kultúrneho programu.

SVÄTÝ MIKULÁŠ

Už sa stalo tradíciou, že do našej farnosti prichádza pravidelne Mikuláš so svojim sprievodom. Tešia sa to mu deti, ale aj dospelí. Tak sa stalo aj v predvečer sviatku sv. Mikuláša. Vo farskom kostole v ten podvečer bolo detí viac ako inokedy. Niektoré deti si pripravili aj básničky, iné tvrdili Mikulášovi, že boli celý rok dobré. Po privítaní pánom farárom sa Mikuláš ujal svojej funkcie a všetky deti odmenil sladkosťami. Potom sa všetci odobrali na Námestie sv. Michala, kde spoločne zapálili vianočný stromček, ktorý nám všetkým bude pripomínať, že čas vianočný sa nezadržateľne blíži.

My dospelí si myslíme, že sv. Mikuláš je patrónom iba našich detí. No nie je to pravda! Aj nám dospelým môže byť vzorom svojím životom. Deti majú radosť, že je to iba rozdávač sladkostí a iných dobrôt. Pre nás dospelých by mal byť príkladom v dávaní sa druhým. A aké darčeky si máme dať? Láskový úsmev, dobrosrdečnosť, pozdrav na ulici, podanie ruky, to sú všetko dary, ktoré nás nestoja peniaze, stačí ak zaprieme svoje ego a prestaneme stavať medzi sebou múry nedostupnosti. Nech nás k tomu inšpirujú aj slová, ktoré vyriekla svojho času matka Tereza z Kalkaty: „Na začiatku som si myslela, že musím obracať ľudí na vieru. Medzičasom som sa naučila, že mojou úlohou je milovať. A láska obráti, koho chce...“ (F.S)

RORÁTNE SVÄTÉ OMŠE

Sväté omše v čase Adventu majú svoje osobitné čaro. Navádzajú nás na to aj čítania predpísané na toto obdobie. V prvej polovici sú zamerané na to, ako ľud očakával svojho Spasiteľa. Sú to čítania z kníh Starého zákona. V druhej polovici sú čítania zamerané už na samotného Ježiša Krista. Dvakrát do týždňa si tieto udalosti pripomíname na tzv. rorátnych sv. omšiach, ktoré sa konajú ešte pred východom slnka, bez elektrického osvetlenia, len za svetla lampášov, ktoré si prinášajú veriaci so sebou. Každá rorátna sv. omša sa začína trojhlasným spevom Janky Adamkovičovej, Martinky Krogmanovej a pána farára. Po sobotnej rorátnej sv. omši pán farár pozýva mládež na faru na „rorátne kakauko“.

SPOMIENKA NA TETU ŠTEFKU

Zrod nového života je v každej rodine veľkou udalosťou. O to vzácnejšie je to teraz, keď sa do rodiny rodia jedno až tri deti. Voľakedy to tak nebolo. Do rodiny prichádzalo päť a viac detí. Ale aj vtedy to bola veľká udalosť, lebo prichádzal na svet nový človek. Rozdiel medzi dneškom a tým svetom v minulosti bol však priepastne veľký. Terajšia staršia generácia 60-ročných a starších sa istotne na dedine rodila v domácom prostredí. Tesne po II. svetovej vojne neboli ešte vybudované pôrodnice oddelenia v nemocniciach a nebolo ani sanitiek, ktoré by rodičky zväžali do nich. Celý pôrod sa odohrával doma, v kruhu rodiny a za asistencie miestnej babice, ktorá bola zaučená pomáhať ženám pri pôrode. Z rozprávania mojej mamy viem, že v Urminciach bola takáto babica Komlóška a v Horných Štitároch Bačkadka. Ony boli tie pomocnice pri pôrodoch. Pôrody neboli vždy ľahké, bez komplikácií. Predsa však nebolo toľko rizikových tehotenstiev ako je dnes. Ženy, budúce rodičky, rodili v rokoch, keď organizmus bol na to najlepšie pripravený. Prvorodičky boli vždy vo veku 20 – 25 rokov.

Dnes je to o 10 rokov viac. Okrem toho ženy viac fyzicky pracovali, a tak bol na to aj organizmus lepšie pripravený. Na úvod by toto stačilo. Chcem písať o osobe, ktorá sa aj v mojom živote zapísala ako tá, ktorá ma pomohla priviesť na svet. Spomenul som si na ňu prednedávnom, keď bola v kostole za ňu a jej manžela slúžená svätá omša za účasti jej ešte žijúcich štyroch detí. Keby sme všetci, čo nás priviedla na svet, prišli do kostola, náš veľký kostol by kapacitne nestačil. Nestalo sa, a tak aspoň týmto príspevkom si na ňu spomenieme všetci.

Štefaniu Kováčikovou pôvodom z Chynorian si priviedol za manželku urminský rodák Gustáv Cifra pred koncom II. svetovej vojny. Bola mladá, odborne vyškolená pôrodná babica, a tak dostala Urmince, Horné Štitáre a Nemčice ako svoj prvý rajón. Môj ročník patrili k tým prvým, ktorým pomáhala na svet. Jej úlohou nebolo pomáhať iba pri pôrode, ale aj následne počas ďalších šiestich týždňov starať sa o novorodenca a tiež mamičku. Kúpanie, poúčanie a tiež sledovanie zdravotného stavu dieťaťa a rodičky patrili k jej pra-

covnej náplni. Bývali sme blízko a často sa stalo, že nám niekto zaklopal aj v noci na okno a pýtal sa, kde býva tá pôrodná babica. Otec napravil nočného hosťa a o malú chvíľu sa rozsvietil dom u susedov a teta Štefka trielila na svojom povestnom bicykli za svojím prípadom. Okrem týchto návštev mala aj svoje služby v nemocnici. Ako to zvládla pri svojich štyroch deťoch, dodnes neviem. Zrejme jej bol nápomocný jej manžel Gustáv, s ktorým prežili pekné manželstvo. Koľkým deťom pomohla prísť na svet, môžem iba odhadovať. Boli to všetky ročníky od roku 1945 do roku 1960. Po roku 1960 sa deti už rodili v nemocnici, kde mávala teta Štefka služby ako riadna pôrodná asistentka. Bola to ona, ktorá nás prvých držala v rukách a až po základnom ošetrení nás dala k svojim mamičkám.

Záver života prežívala v spomienkach spolu s mojou mamou na dvore, kde som pozorne počúval rozprávania tých dvoch vzácných žien v mojom živote, mojej mamy Hermínky a mojej pôrodnej mamy tety Štefky. Dve ženy, ktoré ma držali ako prvé v náručí. Ďakujem vám! (F.S.)

Jozef Garlík

KÁNONICKÁ VIZITÁCIA

Cirkevný historik V. Bucko definuje kanonickú vizitáciu ako „osobnú prehliadku cirkevnej disciplíny, resp. náboženského života skrze príslušného cirkevného predstaveného alebo jeho splnomocnenca, aby sa zistilo, v akom stave je cirkevná ustanovizeň, či netreba niečo napraviť, odstrániť, prípadne potrestať nedbanlivých členov alebo správcov.“ V prvom rade sa myslí na prehliadku cirkevnej obce, farnosti, počítajúc do toho prehliadku kostola a ostatného cirkevného majetku, preskúmanie života duchovných a veriacich po stránke nábožensko-mravnnej. Zápis z tejto návštevy sa nazýva zápisnica kanonickej vizitácie, resp. vizitačný protokol. Toto sú úradné dokumenty, a preto ich možno pokladať za hodnoverné. V roku 1553 sa stal prímasom Uhorska Mikuláš Oláh, ktorý prvý nariadil vykonať vo všetkých farnostiach vizitácie, aby zistil, v akom stave sa nachádzajú jednotlivé miestne Cirkvi. Aj v našej farnosti v minulosti prebiehali takéto vizitácie. Prvý zápis z vizitácie v našej farnosti je zápisnicou zaznamenaný z roku 1559. V nej sa uvádza, že tu stál Kostol sv. Michala archanjela a na cintoríne sa nachádzala kaplnka (cintorín sa nachádzal okolo pôvodného kostola na území dnešného parku). Ďalšie vizitácie boli v rokoch 1731 a 1780. Túto druhú vizitáciu vykonal na príkaz arcibiskupa nitrianskeho kanonik František Drapecký. Poďáva nám bohaté informácie o nábo-

ženských pomeroch, stave cirkevného majetku, o otázkach duchovného života, na základe ktorých si môžeme vytvoriť obraz života vo farnosti koncom 18. storočia. Ďalšie vizitácie boli v 19. storočí a to v rokoch 1821 a 1841. Tieto zápisnice sa nachádzajú v archíve farnosti a do slovenčiny ich preložil pán Vojtech Šarluška, ktorému za túto prácu prináleží veľká vďaka od nás, ktorí z týchto záznamov čerpáme svoje vedomosti o histórii našej farnosti.

Prenesme sa však do 21. storočia. V tomto roku 2025 bola vizitácia v našej farnosti naplánovaná na 24. októbra. Z poverenia nitrianskeho biskupa Mons. Viliama Judáka vizitáciu vykonal jeho pomocný biskup Mons. Peter Beňo. Počas celého dňa mal vizitátor v pláne navštíviť všetky kostoly našej farnosti, stretnúť sa s predstaviteľmi našich troch obcí, navštíviť Základnú školu v Urminciach a pozdraviť sa s dôchodcami v DD Dôstojnosť v Horných Štitároch. Navečer sa stretol pán biskup s členmi ekonomickej a pastoračnej komisie bez účasti miestneho duchovného. Potom odsľúžil sv. omšu a po nej sa neformálne stretol s prítomnými veriacimi, ktorí mu dávali rôzne otázky a on im na ne odpovedal. Toto stretnutie bolo obojstranne účinné. Navzájom sme sa povzbudili vo viere. Aj pán biskup odchádzal z našej farnosti v presvedčení, že v našej farnosti veriaci žijú živú vieru. (FS)

PRIANIE DO ROKA NOVÉHO ROZPRÁVKAMI PAVLA DOBŠINSKÉHO

Starý Rok sa po roku s Novým Rokom stretá do roka – vždy nám vtedy treba do života radu proroka.

Každý dobre vie, že je to veru nevyhnutne tak – najlepší poradí a povie, čo nás čaká, Prorok Rak.

Prorok – radca, ktorý všetko vie

O dvanástich mesiačikoch

a vie aj to, kde žije Kráľ času

aj Čarovný mlynček, ktorý šťastie melie,

čas nám odratáva a prekážky spod nôh berie, aby šťastie bolo hoci malé – ako Janko Hraško,

ale aby sa Vám žilo dobre a nie ťažko,

aby ste sa nemotali svetom ako Popolvár,

ale išli cestou K Slnku a k Mesiacu,

aby Vám svet nebol kyslý ako Tri citróny,

ale v ústrety nech Vám kráča Svetská krásna

a všetci ľudia nech sú Vám Zlatí bratia

a nikdy nie Zhavranení bratia,

nech Vás sprievádza žitím a teší Ženský vtíp,

aby ste neboli ako Stratený chlapec,

ale mali dobrú mušku ako Dobrý strelec,

nech Vám život nikdy neukáže Dlhý nos

a niť šťastia nech Vám neprestajne

tká Zlatú priadku,

nech radostne Vám vyhrávajú Tri pišťalky

a k šťastiu nech privádza Vás Zlatý kl'úč

a Zlatá krajina nech ukáže,

kde Soľ nad zlato sa cení,

pretože tu žije človek, ktorý nikdy nehrešil,

ku šťastiu mu postačujú Tri groše

a nikdy sa ho nechytá Psota,

nevysťraší ho Zakliata hora,

Tri perá z draka pomôžu nájsť dobrého aj zlého

a smelo kráčaj vpred do roka nového

s rozprávkami Pavla Dobšinského.

Bc. Mária Seidlová

Napísali ste nám

APOŠTOLÁT MODLITBY

Dňa 7. 11. 2025 navštívil našu farnosť šéfredaktor časopisu Posol páter Jozef Bartkovjak SJ. Reakciu na toto stretnutie uverejnil na stránke Apoštolátu modlitby Slovensko.

Dnešný 1. piatok sme v rámci Apoštolátu modlitby slávili vo Farnosti sv. Michala v Urminciach eucharistickou poklonou a sv. omšou za živých i zosnulých čitateľov, šíriteľov a podporovateľov časopisu Posol Božského Srdca Ježišovho, po ktorej sme mali v kostole priestor na otázky a nakoniec bratské posedenie na fare.

Vďaka za nádherný spoločný večer patrí Pánu Bohu a všetkým prítomným, osobitné poďakovanie za pozvanie a pohostinnosť duchovnému otčovi Tomášovi Zeleňákovi a manželom Ďuríkovcom, ktorí sú šíriteľmi Posla pre 48 domácností, ako aj ďalším, ktorí napiekli a navarili dobroty. Zaspomínali sme si na pátra Jána Ďuricu SJ, ktorý v minulosti na 1. piatok navštívil Urmince – nech ho Pán oslávi v nebi – aj na ďalších jezuitov, redaktorov Posla:

P. Jozefa Šuppu a P. Milana Hromníka. Pri sv. omši spieval spevácky zbor, na záver zarezonovala modlitba:

Láskavý Ježiš, daj, nech sa Ti môže každý z nás viac a viac podobat'. Amen.

(7. 11. 2025, foto: Milan Ďurík)

LIST ZO ŠPAČINIEC 27. 11. 2025

„Príde čas, keď si budete myslieť, že všetko je stratené. Ale ja budem s vami. Dôverujte!“

Drahí vedúci skupiniek, drahí aktívni a všeobecní členovia ZYM a všetci čítelia Panny Márie, keď som nedávno, pri príprave nového čísla časopisu Vincent v nás, opätovne študovala život sv. Kataríny Labouré a opis zjavení z roku 1830, utkvela mi v myslí myšlienka, ktorou začínam dnešný list k sviatku Panny Márie Zázračnej medaily. Tieto slová sú jedny z mála zápiskov, ktoré nám sv. Katarína zanechala. Ako sa môžeme dočítať vo viacerých publikáciách, Katarína bola takmer analfabeta, jej zápisky boli zriedkavé a plné gramatických chýb. To, že si tieto slová zapisala a uschovala, bezpochyby znamená, že práve tieto slová Panny Márie považovala za mimoriadne dôležité a zanechala nám ich ako nasmerovanie na našej ceste vzťahu s Pannou Máriou. Ukazuje nám, že tá, cez ktorú prišla na svet nádej, je právom nazývaná Matkou svätej nádeje. Čoskoro završíme jubilejný rok, ktorého hlavnou témou je práve nádej. Žijeme v dobe veľkých utrpení, vojen, ktoré sa dotýkajú aj našich bezprostredných susedov, násilia, egoizmu, rozvrátených vzťahov... A každý z nás si nesie svoj kríž, či už je to žiaľ zo straty blízkeho človeka, nepokoj v rodine, ťažká choroba. A práve Panna Mária chce každému z nás priniesť svetlo nádeje. Ona pozná utrpenie ľudstva, utrpenie človeka, ona pozná utrpenie nás všetkých. Aké je riešenie týchto situácií a ťažkostí? Odpoveď nám dáva veľký mariánsky čiteľ sv. Ľudovít Mária Grignon z Montfortu: „Nádej sa rodí z viery.“ ... Nádej sa rodí z viery, lebo kde nie je viera, tam už nie je ani nádej. Čím hlbšia je viera, tým silnejšia je aj nádej. Pozrime sa na Pannu Máriu, na jej vieru, s ktorou povedala: „Hľa, služobnica Pána...“ Nepýtala sa, nereptala, dala svoj súhlas. Boh ju povolal a ona toto povolanie prijala. Byť kresťanom znamená prijať svoje povolanie, nasledovať Pannu Máriu a prinášať ľuďom posolstvo nádeje. Ako členovia Vincentskej rodiny sme zvlášť povolaní k tomu, aby sme túto nádej prinášali najmä núdzným. Máme na to veľa možností, či už v rámci svojej farnosti, v pomoci charite, či podpore niektorého z diel Vincentskej rodiny. Najúčinnnejším a najjednoduchším spôsobom je naša aktivita 100 metrov, ktorej zmyslom je vnímanie potrieb ľudí vo svojom najbližšom okolí a aktívna reakcia na ne.

Čaká nás deň plný radosti a slávenia, keď sa spojíme prostredníctvom svätých omší k úcte k Panne Márii Zázračnej medaily. Dnes ďakujeme Panne Márii za veľký dar, ktorý nám darovala v Zázračnej medaile. Šírme ju, rozprávajme o milostiach, ktoré jej prostredníctvom na nás prýšia a prosíme Pannu Máriu o potrebné milosti pre seba a pre celý svet. Prajem vám všetkým požehnaný sviatok Panny Márie Zázračnej medaily

Bc. Silvia Lehutová, prezident ZYM

K pozdravu sa pripájajú aj národný direktor ZYM P. Jozef Noga CM, sestra koordinátorka Agnesa Šurinová DKL, regionálne sestry Alena Jurkyová DKL, Gemma Blašková DKL, Mária Gostíková DKL a regionálne zástupkyne Slávka, Ivana a Iveta.

OČAKÁVANIE

Ľudské kroky majú rôznu silu. Sú formované mnohými okolnosťami. Zdravie, vek, cieľ, životné istoty a viera človeka.

Kráčame, lebo musíme, chceme, túžime. Kráčame v očakávaní niečoho, čo nás naplní radosťou a pokojom. V predvianočnom období viac ako v dňoch minulých. Silu krokov tvoríme v nádeji lepšieho života nášho i našich najbližších. Vkladáme do nich nádej a vieru. Všetci sme plní očakávania z narodenia Ježiša Krista. Všetci, ale každý s inou silou v krokoch. Deťom svietia v diaľke ohničky radostného očakávania z darčiekov. Dospelí sa snažia naplniť misky sýtosti. Tí starší prikrývajú želania svojich vnúchat múdrosťou, skúsenosťami a silou viery. Vedia, že niet meradlo rovnakosti. Práve preto častejšie a silnejšie kráčajú v ústrety očakávanému narodeniu Pána Ježiša. Sila ich krokov vo viere svieti nádejou deťom a vnúchatám.

Zapálme a rozsvietme silu očakávania do pevných krokov porozumenia a lásky v spoločnej viere.

So želaním zdravia a pokoja Vám, milí čitatelia, s úctou

Mgr. Vilma Púčeková

ANJELSKÉ STRÁNKY

O MLADÝCH A PRE MLADÝCH od Barbory ŠVECOVEJ

Milé deti,

blížia sa Vianoce – čas radostí, svetla a prekvapení. Najväčším darom týchto dní je Ježiško, ktorý sa narodil v malej maštaľke, aby bol blízko každému človeku, aj vám. Nemal veľa vecí, ale mal veľkú lásku, ktorú prišiel dať nám všetkým.

A tak vám chcem povedať niečo veľmi dôležité:

Ježiš má rád každého z vás – presne takého, akí ste.

S vaším úsmevom, otázkami, radosťami, aj s tým, čo vám niekedy nejde. Možno si myslíte, že Ježiškovi na Vianoce nemáte čo darovať. Ale najkrajší darček vôbec nie je zabalený do papiera. Je to:

- dobrý skutok,
- pekné slovo,
- pomoc doma,
- modlitba za niekoho,
- alebo chvíľa, keď ste k niekomu milší, než by ste museli byť.

Skúste počas týchto Vianoc urobiť jeden dobrý skutok – potíchu a zo srdca.

Môže to byť úsmev, pomoc doma alebo pekné slovo.

Takýto darček má u Ježiška najväčšiu cenu.

Prajem Vám krásne, pokojné a požehnané Vianoce.

Myslím na Vás a modlím sa za Vás všetkých.

S láskou

Vaša katechéta

Drahý Ježiško,

*d'akujem Ti, že si sa narodil pre nás.
Prosím, požehnaj moju rodinu,
mojich kamarátov a všetkých,
ktorí potrebujú pomoc.
Nauč ma mať dobré srdce
a rozdávať radosť.
Amen.*

1. Ako sa volala Ježišova matka?
A) Anna B) Marta C) Mária
2. Ako sa volal Ježišov pestún?
A) Jozef B) Jakub C) Simeon
3. Aká hviezda ich viedla?
A) severka B) betlehemska C) kométa Halley
4. Čo priniesli mudrci?
A) zlato, kadidlo, mirhu B) striebro, zrnó, olej
C) ovce, med, víno
5. Komu anjel oznámil narodenie Ježiša medzi prvými?
A) kupcom B) pastierom C) vojakom
6. S kým bola Mária zasnúbená?
A) s Jozefom B) s Petrom C) s Jánom
7. Čo znamená slovo „Vianoce“?
A) veselé vody B) svätá noc C) veľká radosť
8. Kedy slávime narodenie Pána?
A) 25. decembra B) 26. decembra C) 1. januára
9. Kto spieval „Sláva Bohu na výsostiach“?
A) mudrci B) pastieri C) anjeli
10. Ako sa nazýva deň pred Vianocami?
A) Zelený štvrtok B) Štedrý deň C) Tichá noc
11. Kde našli Mária a Jozef prístrešie?
A) v hostinci B) v maštali C) v škole
12. Čo je najdôležitejšie na Vianociach?
A) darčeky B) narodenie Ježiša C) ozdoby
13. Ako sa volá obdobie pred Vianocami?
A) Pôst B) Turíce C) Advent

Odpovede na kvíz

1C, 2A, 3B, 4A, 5B, 6A, 7B, 8A, 9C, 10B, 11B, 12B, 13C

Naše deti sa zapojili do akcie

„MILIÓN DETÍ SA MODLÍ RUŽENEC“

V októbri sa po celom svete konala modlitbová akcia „Milión detí sa modlí ruženec“, ktorej cieľom je prosiť o pokoj a mier. Do tejto krásnej akcie sa zapojili aj deti z našej farnosti.

Spolu sme sa modlili svätý ruženec a prosili sme za pokoj vo svete, v našich rodinách aj v srdciach všetkých ľudí. Bolo krásne vidieť, ako deti s dôverou prosia Pannu Máriu o pomoc pre celý svet.

Ďakujeme všetkým deťom, ktoré sa do modlitby zapojili.

Nech Panna Mária vyprosí svetu pokoj,
po ktorom tak veľmi túžime.

ŠKOLSKÉ KOLO SÚŤAŽE SPOZNAJ BIBLIU

Dňa 21. 11. 2026 sa 18 žiakov zúčastnilo školského kola biblickej súťaže Spoznaj Bibliu. Súťažiaci si preverili svoje vedomosti z Evanjelia podľa Lukáša a z 1. knihy Samuelovej.

Do dekanátneho kola postúpili traja najúspešnejší žiaci, ktorí budú našu školu reprezentovať ako jedno družstvo.

Vítazom srdečne blahoželáme a prajeme im veľa radosti a Božieho požehnania pri ďalšom spoznávaní Svätého písma.

SVÄTÝ JÁN

Cez vianočné obdobie 27. decembra slávime aj sviatok sv. Jána apoštola, evanjelistu.

Muži, nositelia tohto mena, v tento deň oslavujú svoje meniny. Aj môj manžel je jeden z nich. Rodičia ho k tomu viedli od detstva.

Sväté písmo nám podáva presné údaje o tomto apoštolovi. Otec bol rybár Zebedej a matka Salome. Pochádzal z Betsaidy pri Genezaretskom jazere. Učenikom Ježiša Krista sa stal spolu so svojím bratom Jakubom. On bol ten apoštol, ktorého Pán miloval. Bol svedkom vzkriesenia Jairovej dcéry. Bol pri premenení na hore Tábor, ale aj v hodine úzkosti Ježiša na Golgote a ako jediný z apoštolov stál pri Ježišovom kríži. Po Turícach stál po boku Petra a Pavol ho nazýva stĺpom Cirkvi. Ohlasoval evanjelium v Efeze a tam istý čas žila aj Ježišova matka Mária, ktorú mu do opatery zveril Pán. Po jej smrti apoštol pokračuje vo svojom poslaní. Za cisára Décia, ktorý kruto prenasledoval Cirkev, bol poslaný do vyhnanstva na ostrov Patmos, kde napísal Apokalypsu. Po návrate z vyhnanstva napísal vo vysokom veku štvrté evanjelium. Okrem toho je autorom troch listov. Zomrel okolo roku 101. Najčastejšie je prezentovaná mienka, že jeho hrob je v Efeze. Najslávnejší zvyk na sv. Jána je požehnanie vína. Pochádza to z legendy, že ktosi chcel otráviť apoštola a podali mu kalich s jedom. Apoštol kalich požehnal, nato vypil z neho had a apoštol nápoj vypil bez ujmy na zdraví. Nové požehnané víno nazývajú kalichom lásky sv. Jána.

Prezaté z knihy Každý deň so svätými

Helena Patáková

VIANOCE

Prečo sú Vianoce sviatkami takými radostnými? Rôzni myslitelia sa snažili dať Vianociam punc rozprávky v podobe Santa Klauza, Deda Mráza a iných deduškov a zázračných divotvorcov. Avšak tí vedia urobiť chvíľku radosti iba malým deťom, nie starším ako 10 rokov. Kresťanské sviatky Vianoc sú však o čomsi inom. Sú o láske Pána Boha k ľuďom. Táto láska nás naplňuje už viac ako dvetisíc rokov. K jasličkám, do ktorých položila jeho matka Mária Ježiša, pristupujeme s láskou a úctou mladí i starší. Tam je prameň radosti z Vianoc. Vianociam predchádza Advent, čas prípravy. Ako sme sa v Advente pripravili na príchod Pána, takú radosť budeme prežívať pri jasličkách.

Vianočné sviatky nie sú iba jedno - dvojdňovou záležitosťou koncom decembra. Vianoce vo svojom vnútri máme prežívať každý deň, počas celého roka. Z jasličiek čerpáme silu a nádej na každý deň. Neurobme si z týchto sviatkov plných milostí sviatky neprimeraného konzumu.

Mons. Ján Repiský, 2015

BLAHOŽELÁME

DO RODINY BOŽÍCH DETÍ boli KRSTOM začlenení:

Dňa 11.10. 2025

ADAM BAGO, Urmince

Dňa 26.10.2025

JOZEF MÁTÉ VANYA, Tvrdošovce

Dňa 9.11.2025

VIVIEN CHRENKOVÁ, Hor. Štítáre

Dňa 29.11.2025

TOBIAS HALÁS, Chrabrany

Dňa 20.12. 2025

MATÚŠ MERAŠICKÝ, Urmince

*Otvor náruč, svätá Cirkev,
a objím dieťa, ktoré vo vode
znovuzrodil Svätý Duch Boží.*

75

Dňa 8.12.2025 sa dožila
75 rokov
MÁRIA ANGEROVÁ
rod. Zacharová

K jubileu jej všetko najlepšie,
zdravie a Božie požehnanie
želajú členovia Klubu
dôchodcov a spevokolu
Vícha v Urminciach.

70

Dňa 2.12. 2025 sa dožila
70 rokov

**VIKTÓRIA
KÚDELOVÁ**

K významnému jubileu
jej želáme veľa zdravia
a Božieho požehnanie.
Členovia Klubu dôchodcov
Urminciach.

75

*Prajeme Ti všetko, čo radosť vzbudí,
prajeme Ti lásku, pretože spája ľudí,
prajeme Ti priateľov,
čo dokážu pre Teba žiť,
prajeme Ti milovať a milovanú byť.*

DANIELA MARTIŠKOVÁ

Členovia Klubu dôchodcov
Ti prajú všetko najlepšie
k narodeninám,
ktoré si oslávila 3.10.2025

94

Dňa 24.10. 2025 sa dožila
požehnaných 94 rokov

**JOLANA
GRZNÁRIKOVÁ**

Milá naša oslávenkyňa, prajeme
Ti veľa zdravička, šťastička
a Božieho požehnanie.
Telu zdravie, ruke pevný stisk,
nech si duchom večne mladá.
Deti: Ľudmila, Mária
a Jozef s rodinami

Sviatosť manželstva prijali:

4. 10. 2025 Michal Gális a Ing. Anastasiia Miftakhova v Urminciach

17. 10. 2025 Ing. Jozef Chromčák a MUDr. Magdaléna Lackovičová v Urminciach

S P O M Í N A M E

Dňa
13. 11. 2025
uplynulo
5 rokov,
od chvíle, keď
Všemohúci
povolal do
večnosti našu

milovanú a milujúcu

**ING. MAGDALÉNU
BOBULOVÚ,**

manželku a matku detí
Petra, Ondreja a Anny.
Ďakujeme Bohu za veľký dar
tejto vzácnjej ženy.

Dňa
3. 1. 2026
uplynú 5 rokov,
čo odišiel
do večnosti
manžel
a otec

AUGUSTÍN RYBANSKÝ

V modlitbách si na neho spome-
nieme pri sv. omši dňa 3. 1. 2026.
Kto ste ho poznali,
spomeňte si s nami.

Manželka Edita, syn Juraj
a ostatná rodina.

Dňa
13. 1. 2026
uplynú 1 rok,
čo nás vo
veku 82 rokov
predišla do
večnosti
naša milovaná

mamička, babička
a prababička
**MÁRIA MARTA
MARTIŠKOVÁ**

S úctou a láskou na ňu v modlitbách
spomínajú dcéry Danka a Ľubka
s rodinami.

Nech odpočíva v pokoji. Amen

Dňa
1. 12. 2025
uplynulo
20 rokov, čo
si Pán života
povolal do
večnosti

**JOZEFA
STREĎANSKÉHO**

S láskou na neho spomínajú manželka
Mária, dcéry Eva, Zuzana, Monika
a Stanislava so svojimi rodinami.
K spomienke na dlhoročného veliteľa
sa pripájajú aj členovia
DHZ Urmince.

Dňa 7. 1. 2026 si
pripomenieme
pri sv. omši
nedožitého 100
rokov
našho otca
a starého otca

JOZEFA GOLEJA

Kto ste ho poznali,
zaspomínajte si s nami.
Deti Jozef, Edita a Janka
s rodinami

Dňa 19. 12. 2025
si s láskou
a úctou
pripomínáme
15. výročie úmrtia
našho otca, svokra,
dedinka
a pradedinka

VÍTA BAGU

Čas plynie, bolesť v srdci trvá,
spomienka na Teba je stále živá.
Odišiel si ticho pred 15 rokmi
v tento deň, zostal len smútok
a krásny sen.
S láskou spomína syn Roman
s rodinou a ostatná rodina.

Dňa 2. 9. 2025 sme si s láskou pripomenuli
15. výročie úmrtia našej milovanej mamy

MÁRIE FULKOVEJ
a 12. výročie smrti nášho drahého otca
ĽUDOVÍTA FULKU.

S láskou a vďakou stále spomínajú na
svojich rodičov dve dcéry
a syn so svojimi rodinami.
Kto ste ich poznali, venujte im tichú
spomienku a modlitbu.
Nech odpočívajú v pokoji.

POSLEDNÁ ROZLÚČKA

13. 11. 2025
ZITA ĎURČEKOVÁ
84 rokov, Hajná Nová Ves

19. 11. 2025
ANNA MASARYKOVÁ
84 rokov, Hajná Nová Ves

26. 11. 2025
ANASTÁZIA NEVELOŠOVÁ
84 rokov, Horné Štítáre

28. 11. 2025
OTÍLIA SEDLÁKOVÁ
73 rokov, Urmince

18. 12. 2025
KAZIMÍRA CIFROVÁ
90 rokov, Urmince